

A Bükk őszi színei

2016. szeptember 24-én reggel hét órakor indultunk Budapestről a felkelő nap fényében 27 túratárral. Utunk első állomása **Boldva** volt

A Bódva völgyében fekvő, mintegy 2300 lelkes falu, Boldva központjában lévő téren áll a szép arányú, háromhajós református templom, s mellette fölfalazva látszanak a templomhoz egykor északról csatlakozó bencés kolostor falmaradványai. A templomtól délkeletre pillanthatjuk meg a körtemplom (rotunda) föltárt alapfalait is.

Meglehetősen szokatlan, hogy a templomnak nem nyugaton, hanem a keleti oldalon, a szentély mellett épült toronypárja. A toronyból csak az egyiket(a délkeletit) állították helyre teljes magasságában, a másik felső emeletét, magas fedélszékét nem állították vissza. A gótikus déli kapun keresztül mehetünk be a templomba, ahol széttekintve a főhajót meglepően magasnak érezhetjük (a falkoronát megközelítőleg az eredeti magasságúra állították vissza a restaurálás során). A bejáratnál nyugatra a falon Basó Mihálynak (+1585) darabokból összeállított vörösmárvány sírkövét láthatjuk. A falban lépcső vezet a déli toronyba. Északon is volt lépcső, azonban az nem maradt meg. Az egyik északi pillérnél található az 1791-ben készült szószék. A félköríves záródású egykori főszentélynek a református liturgiának megfelelően nincs semmi olyan kiemelt szerepe, mint a katolikus szertartásban szokásos. Benne az i. e. kb. 3000 körül itt, e kiemelkedő helyen élő, a bükki kultúrához tartozó nép lakóházainak cölöplyukrendszerének feltárt maradványait tekinthetjük meg.

Utunk következő állomás Diósgyőr volt.

A **diósgyőri vár** falai a Szinva-patak völgyéből kiemelkedő szikladombra épültek. Anonymus, a 13. századi Névtelen krónikás említi, hogy itt már a honfoglalás idején állt egy földvár, amelyet 1241 körül a tatárjárás idején pusztíthattak el. IV. Béla király a tatárjárás után kedvelt hívének, Ernye bánnak adományozta a helyet. Ernye bán fia, István nádor volt az első, ovális gyűrűvel övezett, két kerek toronnyal ellátott kővár építtetője.

A „Lovagkirály”-ként emlegetett Nagy Lajos (1325-82) 1364-ben nagy birtokrészt csatolt a várhoz, a nemzetségi vár helyén pedig itáliai és dél-francia mintára pompás, négy-saroktornyos, gótikus várkastélyt építtetett. A falakat körülölelő vizesárokka, négy hatalmas, bevehetetlennek látszó toronnyal, a tornyokat összekötő emeletes lakosztályokkal, valamint a korabeli Közép-Európa legnagyobb lovagtermével Diósgyőr vára az ország legszebb és legpompázatosabb erődítménye volt.

Lajos király halála után Diósgyőr a továbbiakban a királynék javadalma volt. A mohácsi csatavesztésig (1526) hat királyné - köztük Mátyás felesége, Beatrix - jegyajándékba kapott vidéki rezidenciájaként szolgált: ezért is emlegették akkoriban Diósgyőr várát „a királynék jegyruhája”-ként. Mátyás király és

Aragóniai Beatrix idejében tovább folyt a vár reneszánsz stílusban történő díszítése. Utolsóként Habsburg Mária, II. Lajos (1516-26) felesége volt királynéi birtokosa a várnak.

A felújított Diósgyőri vár átadására 2014. augusztus 30-án került sor, egy évvel később pedig a lovas hagyományörzők és sportesemények is birtokba vehették a Lovagi Tornák Terét és a Vásárteret. A vár újra megtelt étellel! Korhű berendezési tárgyak, jelmezes animátorok, történelmi játékok, hagyományörző programok és a modern eszközök is segítik az időutazást olyan korokba, amelyek sokkal több titkot és érdekességet rejtenek, mint gondolnánk!

Lillafüredre a festői **Miskolc-Garadna kisvasúttal** folytattuk utunkat. Lillafüreden egy sétát tettünk a Palotaszálló parkja körül a Szinva mellett, majd leereszkedtünk a függőkerteken.

A **lillafüredi Palotaszálló** 1925 és 1929 között épült a Hámori-tó mellett, Lux Kálmán tervei alapján, neoreneszánsz stílusban – állami beruházásként. Lillafüred a nevét Vay Béla lányáról, Erzsébetről – becenevén Lilláról – kapta. A környék már ezt megelőzően is kedvelt kiránduló- és üdülőhely volt, szálloda, étterem várta az idelátogatókat, és számos magánvilla is épült az üdülőtelepen.

Uniós források felhasználásával 2013 őszére végeztek a teraszok felújításával, amiket tematikus jelleggel ruháztak fel, és a már itt lévő **József Attila-szobor**, Varga Éva alkotásán kívül elhelyezték a szobrász nő új **Herman Ottó-szobrát** is, de a **függőkert** más szintjein további művészeti alkotások is találhatóak. A teraszon látható az István főherceg látogatására emlékező öntöttvas oszlop is.

Lillafüreden egy sétát tettünk fel a völgyben a Szinva kristálytisza vize mellett.

A **Szent István Cseppkőbarlang** volt utunk utolsó látnivalója.

Bejárata a Palota-szállótól 500 m-re, az Eger-Miskolc műút mellett található. Járatainak összes hossza 1043 m, függőleges kiterjedése 94 m.

Felfedezése egy üregbe esett kutyanak köszönhető, mely napokig szűkölt. A kutya kimentésekor találták meg a cseppkőbarlangot. Ez a barlang természetes bejárata a Kutya-lyuk, mely a hegyoldalon a völgytalp felett kb. 20 m-rel nyílik. A barlang cseppkövekben gazdag, és annak ellenére, hogy 1931. évi megnyitását követően üzemszerűen mutatják be a nagyközönségnek, látványos, fejlődő cseppkövekben gazdag. A bemutatott szakasz hossza 170 m, a látogatás során oda-vissza 340 m a bejárt útvonal hosszúsága. A barlangban jelentős szintkülönbséget több száz lépcső megmászásával kell megtenni, de a cseppkövek sokszínűsége bőven kárpótolja a látogatót.

A Barlang meglátogatása után, már este 6 óra is elmúlt, kis csapatunk fáradtan hazafelé vette az útját.

Ez a szép út a VI. Kerület Terézvárosi Önkormányzat támogatásával valósult meg, melyet tagjaink nevében ezúton is köszönünk.

Véső Tamás
túravezető